RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

nr. 218.774 van 29 maart 2012
in de zaak A. 196.611/XII 6215

In zake: Patrick VERSCHUREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jean-Marie Paklons
kantoor houdend te 2370 Arendonk
Begijnhof 13
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD TURNHOUT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Surmont
kantoor houdend te 2300 Turnhout
de Merodelei 112
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 mei 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de gemeenteraad van de stad Turnhout van 29 maart 2010 houdende afdanking van verzoeker als vrijwillig brandweerman.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 februari 2012.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Julie Van Deun, die loco advocaat Jean-Marie Paklons verschijnt voor verzoeker, en advocaat Jan Surmont, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker sluit met verwerende partij een dienstnemingscontract als stagiair-brandweerman-vrijwilliger voor een duur gelijk aan die van de stage. Ze neemt een aanvang op 1 januari 2009 en loopt tot 31 december 2009.

Op 17 december 2009 spreekt de stagecommissie een ongunstige beoordeling over verzoekers stage uit. Voorgesteld wordt hem af te danken.

Verzoeker dient hiertegen bezwaar in op 28 december 2009.

Op 1 maart 2010 geeft de gemeenteraad de stagecommissie van de brandweer opdracht een bijkomend toelichtingsverslag op te stellen bij het initieel stageverslag. Daaraan wordt op 3 maart 2010 gevolg gegeven.

Op 18 maart 2010 wordt verzoeker gehoord. Hij legt een nota neer.

Uiteindelijk beslist de gemeenteraad op 29 maart 2010 om verzoekers bezwaar ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en om hem niet te benoemen noch zijn stage te verlengen, maar om hem af te danken. Dit is de bestreden beslissing. Gemotiveerd wordt onder meer wat volgt:

> "De gemeenteraad onderzoekt de argumenten van de heer Verschuren.
> De heer Verschuren bij monde van zijn raadsman gaf in de hoorzitting aan dat hij in zijn professionele carrière steeds positief werd geëvalueerd. Daaruit zou volgens betrokkene moeten blijken dat het dan niet logisch is dat er tijdens zijn stage problemen zouden zijn geweest.
> Los van het feit dat terzake geen bewijzen voorliggen van positieve evaluaties in andere betrekkingen, is de gemeenteraad van mening dat zij geen oordeel kan vellen over diens professionele carrière die invulling krijgt bij een andere werkgever, maar daarentegen een beslissing dient te nemen over het voorliggend stageverslag waarbij de heer Verschuren in dienst is als vrijwillige brandweerman en zijn functioneren tijdens de stage en dat met andere woorden de ene tewerkstelling niets met de andere tewerkstelling te maken heeft. Beide carrières dienen afzonderlijk van elkaar beoordeeld te worden.
> De gemeenteraad stelt vast dat hoewel de opmerkingen niet steeds een schriftelijke neerslag hebben gekregen er blijkens het stageverslag en de toelichting daarrond wel degelijk talrijke opmerkingen werden gemaakt gedurende het stageverloop, zoals ook verder verduidelijkt werd in het bijkomende toelichtingsverslag.
> Het stageverslag vormt de uiteindelijke neerslag van de evaluatieperiode op het einde van de stageperiode en op basis daarvan dient er een beslissing genomen te worden. Er is in de procedure niet voorzien dat er tevens nog tussentijdse evaluatieverslagen moeten worden opgesteld noch dat er formele beoordelingsmomenten zijn.
> De heer Verschuren spreekt een voorval tegen dat zou plaatsgevonden hebben op 25 april 2009.
> Het betreft een herkansing van de simulatieproeven. Hoewel zijn bijgebracht stuk laat uitschijnen dat de opgenomen datum onjuist is, stelt de gemeenteraad vast dat hij het feit dat er zich een discussie heeft voorgedaan als dusdanig niet betwist wordt.
> Het voorval op 27 maart 2009, waarbij er eveneens een discussie ontstond maar naar aanleiding van de eerste simulatieoefening, wordt niet tegengesproken.
> De heer Verschuren stelt dat de opmerking dat hij op eigen houtje een vrachtwagen achteruit de kazerne binnenreed niet terecht is. De heer Verschuren geeft hierbij aan dat hij naar aanleiding van een andere interventie bevolen werd om zonder badge een interventie te doen, terwijl hem verweten wordt dat hij een interventie zou gedaan hebben zonder geëigende badge.
> De gemeenteraad merkt hierbij op dat er andere afspraken gelden

naargelang het type voertuig dat bestuurd wordt: een kleiner, logistiek voertuig mag bestuurd worden maar een vrachtwagen niet.
Het hebben van een badge is enkel verplicht in kader van ziekenwagenritten en is in kader van dit aangehaald feit niet relevant.
Dat het advies van de stagecommissie zou zijn ingegeven door (louter) subjectieve elementen en beoordeling blijkt niet uit het dossier en wordt door betrokkene ook niet aangetoond.
De gemeenteraad stelt vast dat naast een vaktechnische kennis en vaardigheden ook het attitude aspect een onderdeel vormt van de beoordeling in een evaluatie. Vanuit de aard van de activiteiten en interventies en het belang daarvan is de houding naar superieuren en het (kunnen) samenwerken een belangrijk element.
Bijkomend stelt de gemeenteraad vast dat conform artikel 14 van het grondreglement de stagecommissie is samengesteld uit de dienstchef, de officieren en onderofficieren en dat het initiële stageverslag en het bijkomende toelichtingsverslag werd ondertekend door 16 stagecommissieleden.
De gemeenteraad stelt maw vast dat het voorstel tot 'afdanking' maw ook ondersteund wordt door 16 individuele leden van genoemde stagecommissie en dat bijgevolg dit verslag gebaseerd is op de individuele ervaringen van deze 16 personen en over de eensgezindheid over het voorstel tot 'afdanking'.
De gemeenteraad neemt op grond van de informatie die zij heeft op basis van zowel het initieel stageverslag, het bijkomend toelichtingsverslag en het proces-verbaal en de argumenten die werden gegeven door de heer Verschuren, alsook diens bijgebrachte stukken volgend besluit.
De gemeenteraad is van mening dat de aangehaalde argumenten en bezwaren door de heer Verschuren de aangehaalde motivering van de stagecommissie verder toegelicht in het bijkomende verslag onvoldoende kunnen weerleggen en dit om eerder genoemde redenen.
De gemeenteraad is van mening dat een dergelijk dienstnemingscontract kan vergeleken worden met een proefperiode en dat op het einde van deze proeftijd er al dan niet beslist wordt of betrokkene aan alle vereisten zowel vaktechnisch als naar vaardigheden en naar attitude voldoet. Uit de stukken blijkt dat de heer Verschuren niet aan alle vereisten tegemoet komt, inzonderheid op het vlak van attitude en functioneren in groep.
Mede gelet op het feit dat de heer Verschuren door een zo grote groep werd beoordeeld en zij unaniem adviseerden tot 'afdanking' is elke verdere samenwerking naar de toekomst niet wenselijk en aldus ook niet een verlenging van de stage".

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Met het bestreden besluit beslist de gemeenteraad om verzoekers bezwaar tegen het verslag van de stagecommissie te verwerpen en om

hem niet te benoemen als brandweerman-vrijwilliger, noch zijn stageperiode te verlengen, maar om hem af te danken.

De nadelige gevolgen hiervan zijn voor de Raad van State apert. Het voordeel dat een vernietiging voor hem kan opleveren, eveneens: de vernietiging zou tot gevolg hebben dat verzoeker zich opnieuw in de situatie bevindt van een stagiair-brandweerman-vrijwilliger en dat de indienstnemende overheid zich weer geplaatst ziet vóór zijn bezwaar tegen het eindestageverslag van de stagecommissie.

De door verwerende partij in de memorie van antwoord opgeworpen exceptie van gebrek aan belang mist grond.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de "algemene motiveringsplicht, onwettigheid". Hij betoogt inzonderheid:

> "Er wordt verwezen naar een probleem met betrekking tot de 'attitude' van verzoeker.
> Concrete feiten zouden zijn:
> - een gebrekkige opleiding en evaluatie.
> - het feit dat verzoeker een vrachtwagen geparkeerd heeft zonder geëigende badge.
> Er wordt nergens uitgewerkt waarom deze banale feiten ernstig genoeg zijn om tot afdanking over te gaan.
> Noch de ernst der feiten wordt afdoende gemotiveerd noch waarom de ernst der feiten een afdanking nodig maken.
> Het grondreglement waar naar verwezen wordt voorziet een gradatie van maatregelen.
> Nergens wordt gemotiveerd waarom de zwaarste sanctie getroffen wordt, zonder een andere maatregel in overweging te nemen".

6. In de memorie van wederantwoord herhaalt verzoeker de uiteenzetting gegeven in zijn verzoekschrift.

7. In de laatste memorie merkt verzoeker op dat zijn argument was “dat de aangehaalde feiten niet zwaarwichtig genoeg waren om tot afdanking over te gaan, onafgezien de feiten de attitude dan wel de ‘houding’ van verzoeker betreffen”. Het reglement voorziet immers in een schaal van maatregelen. Te dezen werd onmiddellijk, zonder verwittiging, niet gemotiveerd, de zwaarste maatregel opgelegd.

Beoordeling

8. Zoals het middel in het verzoekschrift is geformuleerd en door verwerende partij ook is begrepen, voert het wezenlijk de schending aan van de formele-motiveringsplicht. Namelijk zouden de banale feiten die de afdanking verantwoorden “nergens uitgewerkt” zijn, is evenmin hun ernst “afdoende gemotiveerd” en wordt “nergens […] gemotiveerd” waarom in de zwaarste maatregel wordt voorzien.

9. De bestreden beslissing doet er formeel van blijken dat verzoeker is afgedankt omdat hij “niet aan alle vereisten tegemoet komt, inzonderheid op het vlak van attitude en functioneren in groep”. Ze verwijst in dat verband naar het initieel stageverslag en het bijkomende toelichtingsverslag. Die stukken waren verzoeker op voorhand meegedeeld. Een en ander heeft verzoeker kennelijk toegelaten in zijn tweede en derde middel te doen gelden dat de beslissing een “[o]njuiste feitelijke grondslag” heeft en dat de aangevoerde feiten “vooreerst voor het grootste gedeelte onjuist [zijn] en voorts in ieder geval banaal”.

Wat de zwaarte van de afdanking betreft, wordt in de bestreden beslissing in de eerste plaats geëxpliciteerd dat vanwege de aard van de activiteiten en interventies en het belang ervan, “de houding naar superieuren en het (kunnen) samenwerken een belangrijk element” is. Dit is een niet mis te verstane referte aan de passus in het bijkomende toelichtingsverslag waarin met betrekking tot verzoekers gebrek aan respect en gehoorzaamheid wordt

opgemerkt dat dit niet past binnen een hiërarchische organisatie zoals de brandweer “vermits dit de veiligheid van de collega’s in het gevaar kan brengen of de adequate hulpverlening kan belemmeren”.

Voorts wordt in de aangevochten beslissing gemotiveerd dat de leden van de stagecommissie over verzoekers attitude en functioneren in groep zo eensgezind zijn dat “elke verdere samenwerking naar de toekomst niet wenselijk [is] en aldus ook niet een verlenging van de stage”.

10. In de gegeven omstandigheden komt de bestreden beslissing voor afdoende formeel gemotiveerd te zijn. De formele motieven hebben verzoeker genoeg over de motieven voor de afdanking geïnformeerd opdat hij met kennis van zaken voor zijn rechten kon opkomen.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

11. Verzoeker voert als tweede middel aan:

> “Onjuiste feitelijke grondslag - onwettigheid.
> De gemeenteraad neemt de correctheid aan van het standpunt van verzoeker hoe de data die aangehaald worden met betrekking tot een beweerde gebrekkige opleiding en evaluatie onjuist zijn.
> De gemeenteraad stelt evenwel in haar beslissing dat verzoeker de materialiteit zelf van de feiten niet betwist heeft.
> Zulks is onjuist - uit de neergelegde nota ter gelegenheid van de hoorzitting is duidelijk gesteld dat verzoeker de feiten wel degelijk betwist.
> Vermits de data van de voorgehouden feiten al onjuist zijn is het duidelijk dat de feiten als dusdanig ook niet bewezen zijn.
> Op te merken valt dat initieel het voorstel tot afdank uiterst summier gemotiveerd was.
> Pas achteraf, op het ogenblik dat verzoeker betwisting voert, werd op verzoek van het college van burgemeester en schepenen aan de stagecommissie gevraagd het voorstel tot afdanking feitelijk te stofferen.
> Blijkbaar werd op dat ogenblik bepaalde feiten gewoon uitgevonden.

De feiten blijken uit geen enkel stuk.
Verzoeker werd nooit op welk ogenblik dan ook in gebreke gesteld dan wel geattendeerd op enig attitude probleem.
Op te merken valt dat er een contract afgesloten werd trajectbegeleiding, waar het bestuur zelf zich niet aan gehouden heeft, in de hypothese dat er een attitude probleem zou zijn:
-geen enkele negatieve opmerking.
-geen enkele negatieve evaluatie.
-geen enkele opmerking van de peter.
De gemeenteraad fingeert eveneens omtrent het voorgehouden feit met betrekking tot het achteruit parkeren van een vrachtwagen zonder geëigende badge.
Verzoeker hield voor dat deze argumentatie ongerijmd was, vermits verzoeker zonder dezelfde badge even tevoor een in opdracht een vrachtwagen bestuurd heeft voor een interventie zodat het absurd is verzoeker te verwijten zonder een badge een vrachtwagen op de terreinen van de brandweer gewoon te parkeren.
De gemeenteraad stelt in haar beslissing dat de voorgaande interventie met een kleiner logistiek voertuig gebeurd is, terwijl het volstrekt gelijkwaardige voertuigen waren.
Diegenen die het verslag van de stagecommissie ondertekend hebben zijn overigens voor verzoeker voor het grootste gedeelte volledig onbekend en zij kennen verzoeker ook niet.
De beslissing is genomen op basis van een duidelijk onjuiste feitelijke grondslag".

12. In de memorie van wederantwoord herneemt verzoeker de uiteenzetting in zijn verzoekschrift.

13. In de laatste memorie doet verzoeker nog gelden dat hij nooit werd gehoord, dat hij vijftien van de zestien van de leden van de stagecommissie niet kent, dat hij heeft aangetoond hoe enkele feiten onjuist zijn en dat hij moeilijk een negatief bewijs kan leveren.

Beoordeling

14.1. Een eerste grief in het middel betreft de evaluaties waaraan verzoeker werd onderworpen teneinde als ambulancier te kunnen optreden. Volgens het bijkomende toelichtingsverslag had een eerste dergelijke evaluatie plaats op 27 maart 2009 en een herkansing op 25 april 2009. Nog volgens dat verslag verlopen de simulatieoefeningen niet foutloos, ontaardt de nabespreking

iedere keer in een discussie en twist, en schuwt verzoeker op 25 april 2009 niet om zich van “onbetamelijk taalgebruik, tegenover de korpsleiding en de dienstchef” te bedienen.

In de nota die verzoeker ter hoorzitting indient, brengt hij daartegen als enige concrete feitelijke onjuistheid in dat de data respectievelijk 1 juli 2009 en 6 augustus 2009 moeten zijn.

Volgens verzoeker volgt daaruit dat “de geldigheid van de ganse motivatie” aangetast is of “dat de feiten als dusdanig ook niet bewezen zijn”.

14.2. De Raad van State deelt niet die zienswijze. Naar zijn oordeel is er integendeel reden om de verwerende partij bij te vallen waar zij in de bestreden beslissing overweegt dat blijkbaar “het feit dat er zich een discussie heeft voorgedaan als zodanig niet betwist wordt”.

De grief wordt verworpen.

15.1. In een tweede grief hekelt verzoeker dat aanvankelijk het stageverslag uiterst summier gemotiveerd was en dat er, nadat hij betwisting voerde, een bijkomend verslag is opgesteld ten behoeve waarvan “blijkbaar […] op dat ogenblik bepaalde feiten gewoon [werden] uitgevonden”: de feiten blijken uit geen enkel stuk en er is hem nooit een opmerking gemaakt over zijn attitudeprobleem.

15.2. Omdat de gemeenteraad het oorspronkelijke, voor verzoeker ongunstige, eindestageverslag kennelijk te weinig gedetailleerd en gestoffeerd achtte, gaf zij op 1 maart 2010 de opdracht aan de stagecommissie om een bijkomend toelichtingsverslag op te stellen.

De Raad van State kan daar geen bezwaar in zien. Het initiële verslag was inderdaad uitermate beknopt.

In het bijkomende toelichtingsverslag brengt de stagecommissie welbepaalde voorbeelden bij die moeten illustreren dat, ondanks opmerkingen, verzoeker blijft volharden in een eigengereid handelen en een minachting voor inzonderheid de korpsleiding.

Dat de stagecommissie met die voorbeelden niet eerder dan in het bijkomende toelichtingsverslag uitpakte, is niet uit zichzelf van aard om ze automatisch verdacht te maken. Evenmin zijn ze *a priori* en noodzakelijk ongeloofwaardig omdat er geen stavingsstukken van worden bijgebracht.

Noch gaat verzoeker in het middel in -behoudens wat het incident met de vrachtwagen betreft, waarover de derde grief gaat- op de feiten die in het bijkomende toelichtingsverslag ter sprake komen, noch betwist hij in het middel tenminste onomwonden het bestaan ervan. Ook elders in het verzoekschrift komt hij daar niet toe, maar beperkt hij zich tot de vage frase dat de feiten "voor het grootste gedeelte onjuist [zijn] en voorts in ieder geval banaal". Meer nog, hij bevestigt zelfs uitdrukkelijk de moeilijke verstandhouding met de korpsoverste: "Wel is het waar dat de korpsoverste van de brandweer een volledig subjectieve aversie had tegen verzoeker".

De tweede grief wordt eveneens verworpen.

16.1. Een derde grief richt zich tegen één welbepaald voorbeeld waarmee de stagecommissie wil aantonen dat verzoeker "onvoldoende of slechts moeizaam de bevelen op[volgt] van zijn hiërarchische oversten en […] op eigen initiatief taken uit[voert] waarvoor hij niet bevoegd is": namelijk, aldus het bijkomende toelichtingsverslag van de stagecommissie, reed verzoeker op eigen houtje een vrachtwagen achteruit de kazerne binnen terwijl hij daarvoor niet bevoegd en opgeleid is en terwijl hij tegen alle veiligheidsregels het manoeuvre zonder begeleiding uitvoerde.

Volgens het verzoekschrift is het een fictief feit. Verzoeker noemt het absurd hem te verwijten dat hij zonder een badge gewoon een vrachtwagen op de terreinen van de brandweer parkeert, terwijl hij even tevoren,

en evengoed zonder die badge, een vrachtwagen moest besturen voor een interventie.

16.2. In de bestreden beslissing merkt de gemeenteraad op dat het al dan niet hebben van een badge in het kader van het betrokken feit niet relevant is. Verzoeker betwist dat niet.

In zoverre de gemeenteraad doet gelden “dat er andere afspraken gelden naargelang het type voertuig dat bestuurd wordt” en dat verzoeker wel “een kleiner, logistiek voertuig” mocht besturen, maar niet een vrachtwagen, poneert verzoeker dat “het volstrekt gelijkwaardige voertuigen waren”.

Ook dit is zonder relevantie. Immers betwist verzoeker blijkbaar niet dat er verschillende regels gelden naar gelang van het type voertuig en dat de betrokken voertuigen -ofschoon misschien gelijkwaardig- toch niet van hetzelfde type zijn.

De derde grief wordt verworpen.

17.1. Blijft de grief dat de leden van de stagecommissie -vijftien van de zestien zelfs- verzoeker beweerdelijk niet kennen.

17.2. Niet onterecht verwondert verwerende partij er zich over, in de memorie van antwoord, dat verzoeker die grief niet ook al eerder in zijn bezwaarschrift bij de indienstnemende overheid of in de nota neergelegd tijdens de hoorzitting formuleerde.

Bovendien blijkt uit het bijkomende toelichtingsverslag dat verzoeker naast de reguliere wachtdiensten tevens bij interventiealarmen werd opgeroepen en dan met “telkens andere leidinggevenden” moest samenwerken, en dat hij vanaf midden 2009 gemiddeld één nachtdienst per week had, waardoor hij niet alleen contact had met de eigen ploegoversten, maar, als gevolg van het ploegensysteem en de wisselmogelijkheden, af en toe ook met “andere onderofficieren/ploegoversten”.

Niet bijgevallen wordt derhalve dat verzoeker voor de leden van stagecommissie zo onbekend is als hij beweert dat zij voor hem zijn.

18. Het middel wordt in zijn geheel verworpen.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

19. Verzoeker voert in een derde middel het volgende aan:

> "Schending van het zorgvuldigheids- en proportionaliteitsbeginsel en schending van de tuchtregeling.
> De beslissing tot afdanking werd genoten op basis van een attitudeprobleem, die feitelijk niet onderbouwd wordt, waarbij het onaannemelijk is dat een er een dergelijk attitudeprobleem is.
> Verzoeker is sinds jaar en dag eerst vrijwilliger brandweerman, daarna professioneel brandweerman en daarna werkzaam bij de civiele bescherming, met niets als positieve evaluaties.
> Het is duidelijk dat wanneer verzoeker werkelijk een attitude probleem zou hebben hij niet werkzaam zou kunnen zijn bij voornoemde diensten.
> Wel is waar dat de korpsoverste van de brandweer een volledig subjectieve aversie had tegen verzoeker, hetgeen de enige reden is van het voorstel van afdanking.
> De voorgehouden feiten zijn vooreerst voor het grootste gedeelte onjuist en voorts in ieder geval banaal.
> Op basis van het dossier voorhanden kon redelijkerwijze niet tot afdanking besloten worden".

20. In de memorie van wederantwoord herneemt verzoeker de uiteenzetting in zijn verzoekschrift.

21. In de laatste memorie wijst verzoeker er nog op dat het enkele feit dat de beoordeling unaniem was, niet leidt tot de vaststelling dat de beslissing proportioneel is.

Beoordeling

22. In welk opzicht de bestreden beslissing -die geen tuchtbeslissing is maar een afdanking wegens ongunstige stagebeoordeling- "de tuchtregeling" schendt, wordt niet toegelicht en is evenmin spontaan duidelijk.

Het middel is in zoverre niet ontvankelijk.

23. In zoverre het middel de aangevochten beslissing verwijt "feitelijk niet onderbouwd" te zijn, valt het goeddeels samen met het tweede middel, dat hiervoor is verworpen. Verzoeker voegt aan dit tweede middel wezenlijk alleen het *a contrario* argument toe dat als hij werkelijk een attitudeprobleem zou hebben gehad, hij dan wel niet tewerkgesteld zou zijn geweest, achtereenvolgens, als vrijwilliger brandweerman, als professioneel brandweerman en bij de civiele bescherming, "met niets als positieve evaluaties".

Het is een argument dat door de bestreden beslissing als volgt wordt tegengesproken:

> "Los van het feit dat terzake geen bewijzen voorliggen van positieve evaluaties in andere betrekkingen, is de gemeenteraad van mening dat zij geen oordeel kan vellen over [verzoekers] professionele carrière die invulling krijgt bij een andere werkgever, maar daarentegen een beslissing dient te nemen over het voorliggend stageverslag waarbij de heer Verschuren in dienst is als vrijwillige brandweerman en zijn functioneren tijdens de stage en dat met andere woorden de ene tewerkstelling niets met de andere tewerkstelling te maken heeft. Beide carrières dienen afzonderlijk van elkaar beoordeeld te worden".

In het middel wordt tegen die weerlegging niets ingebracht. Ze komt de Raad van State draagkrachtig voor.

24. Rest de vraag of de verwerende partij, door te weigeren verzoeker als vrijwillig brandweerman in dienst te nemen en door hem af te danken omdat hij vooral op het stuk van attitude en functioneren in groep niet aan alle vereisten tegemoet komt, al dan niet de grenzen van de redelijkheid te buiten is gegaan.

Volgens de Raad van State moet de vraag negatief beantwoord worden.

Terecht is verwerende partij van mening dat, zeker in een hiërarchische organisatie als de brandweer, de houding jegens superieuren en het kunnen samenwerken belangrijk is. De veiligheid van de collega's en een adequate hulpverlening staan op het spel. Dat verwerende partij in dit licht geen risico's wou nemen en, gelet op verzoekers presteren tijdens de stage, verkoos om hem niet effectief in dienst te nemen, komt niet onredelijk of disproportioneel voor.

Het feit dat verwerende partij mogelijk evenmin onredelijk zou zijn geweest als zij verzoeker toch effectief in dienst had genomen, is daar niet onverenigbaar mee. Immers beschikte verwerende partij over een ruime discretionaire beoordelingsbevoegdheid en is het aan de uitoefening van een dergelijke bevoegdheid inherent dat ze kan leiden tot beslissingen die, hoewel uiteenlopend, nochtans elk binnen de redelijkheidsmarges van de bevoegdheid blijven.

25. Het derde middel wordt in zijn geheel verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 29 maart 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,

bijgestaan door

Frank Bontinck,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Frank Bontinck **Dierk Verbiest**